

AKADEMIJA DEJVIDA BEKAMA

LE FUDBAL

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala
THE DAVID BECKHAM ACADEMY
LE FOOTBALL

Originalno englesko izdanje prvi put objavljeno 2009. godine pod naslovom *Le Football* u izdanju Egmont UK Limited, 239 Kensington High Street, London W8 6SA

Copyright © 2009 Beckham Brand Ltd
adidas, predator, 3-bars i 3-strajps jesu zaštićene robne marke *Adidas grupe* i ovde su korišćene uz dozvolu
Sva prava zadržana.

Tekst Džejson Loborik
Korice i ilustracije Adam Relf
Fotografija na koricama Entoni Mandler
Dizajn Beki Čilkot

Translation copyright © 2010 za srpsko izdanje, LAGUNA

Na **AKADEMIJI DEJVIDA BEKAMA** svaki dan je fudbalska avantura. Dečaci i devojčice odlaze tamo da treniraju, da usavrše svoje veštine i da se zabavljaju. Ali nije sve u fintama i udarcima... Kao što Dejvid Bekam zna, prava tajna igrača Premijer lige jeste da shvati značaj posvećenosti, timskog rada, strasti i verovanja u sebe. Na ovim stranama upoznaćeš decu koja su luda za fudbalom i pratiti ih na putu ostvarenja njihovih snova na *Akademiji*.

**ZATO UĐI I
PRIDRUŽI SE ZABAVI!**

ZANIMA TE ŠTA NEKI ČITAOCI MISLE O OVOJ KNJIZI?

„Sviđa mi se Oliver, a najbolji deo priče je
kada se Luk i Luj ponovo sprijatelje.“

Džad, sedam godina

„Stvarno mi se dopala tuča s hranom.“

Rajan, sedam godina

„Ne bih ništa promenila u ovoj priči!“

Hati, devet godina

„Moj omiljeni deo je tuča s hranom.“

Džordan, deset godina

„Ovo je sjajna priča – dajem joj
desetku na skali do deset!“

Džejk, osam godina

„Moj omiljeni deo u ovoj priči jeste
kada se *Engleska* i *Francuska* rasprav-
ljaju i počnu da se nadmeću.“

Stiven, deset godina

„Dopao mi se deo kada *Engleska* i *Francuska*
zajedno igraju protiv *Pitsburških džinova*.“

Džo, devet godina

SADRŽAJ

1.	PRIDOŠLICE	11
2.	MUKE S DRIBLANJEM	19
3.	RAT NA TERENU	28
4.	NESUGLASICE U UČIONICI	37
5.	TUČA HRANOM	44
6.	TIMSKI RAD	53
7.	VELIKA UTAKMICA	61
8.	UDRUŽENE SNAGE	70
	ZAVIRI U PRIČU SPAS U ZADNJI ČAS	79

PRIDOŠLICE

Luk Čepmen je igrao najbolju utakmicu u svom životu. Upravo je postigao dva sjajna gola za svoj tim i niko ga neće sprečiti da napravi het-trik.

„Hajde, Luk, možeš ti to!“, povikao je njegov štrkljasti drug Maks, golman Lukovog tima.

„Ovo je moja prilika!“, promrmljao je Luk kada je centarfor protivničkog tima počeo da dribla loptu prema njemu. Neverovatnom brzinom, Luk je poleteo prema lopti i proklizao kako bi je savršeno izbio. Lopta je bila slobodna i on je

u trenu bio na nogama i potrčao za njom. Lako ju je primirio, izbegao odbrambenog igrača pa pojurio prema голу.

„Ajde!“, uzviknuo je njegov drug Oliver. Luk je snažno šutnuo. Lopta je poletela pravo u mrežu.

„Tooo!“, zaurlao je Luk kada je pištaljka označila kraj utakmice.

„Uspeli smo!“, zaklicao je Maks. Počeo je da peva pobeđničku pesmu: „Tri–nula, tri–nula, tri–nula, *tri–nula!*“

Luk se široko osmehivao kada su tri dečaka pošla u svlačionicu. Tek mu je drugi dan na *Akademiji Dejvida Bekama*, ali već je stekao dva nova drugara i igrao fudbal bolje nego ikada.

„Ti si strava“, rekao je Oliver i potapšao ga po leđima.

„Ura!“, povikao je Luk. „Imao sam sreće na ovoj utakmici.“

„Sreće?“, ponovio je Oliver. „Pre bih rekao – pravu veštinu. Voleo bih da sam upola tako dobar kao ti!“

„I ti si prilično dobar, Oli“, odgovorio je Luk osmehujući se.

„Pa, možda, ali mogu da se opkladam da ćeš biti profesionalni fudbaler za nekoliko godina.“

„Da, pa...“ Slegnuo je ramenima.

Luk je stidljivo prošao prstima kroz kratku smeđu kosu. Navikao je na to da bude najbolji igrač na terenu, ali nije voleo da se razmeće time.

„U svakom slučaju, imao si nekoliko vrhunskih oduzimanja lopte“, nastavio je Luk. „I sjajna ti je taktika.“

„O, taktika je školska stvar“, odgovorio je Oliver i napravio grimasu. „Važno je ono što uradiš na terenu.“

„Ne pomaže baš kada imaš kratke, debele noge, zar ne?“, pitao je Maks iza njih i u šali pokušao da spotakne Olivera.

„Hej, prestani!“, odbrusio je Oliver. „Nisam primetio da si se mnogo trudio!“

„Kako to misliš?“, iznenađeno upita Maks.

„Pa kad god ti se približio neki napadač, Luk je dojurio do njega i oduzeo mu loptu!“

„Možda i jeste.“ Maks se namrštio. „Ali potrebna je prava veština da budeš golman, znaš?“

„Šta, misliš što stojiš uspravno i trudiš se da ne zaspiš?“, našalio se Oliver.

„Ne, *nisam* na to mislio“, odgovori Maks.

„O, misliš što si visok i krakat?“, zakikotao se Oliver. „Jer ni to nije veština.“

„Hej, ti! Imao sam nekoliko dobrih odbrana na utakmici!“, pobunio se Maks.

Luk se nasmejao svojim drugarima. Prosto ne mogu da odole a da se ne peckaju!

Momci su se upravo obukli u svlačionici kada bučan glas odjeknu prostorijom.

„Dobro, momci, molim vas za malo pažnje! Imam nešto važno da vam kažem!“

Bio je to glas Frenka Evansa, glavnog trenera na *Akademiji*. Frenk je imao sedu kosu, velike, sive brkove a sada se natmurio i skupio obrve. Svi su začutili i pretvorili se u uvo.